

Ročník 1993

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 51

Rozeslána dne 30. července 1993

Cena Kč 5,10

O B S A H:

198. Zákon o protiprávnosti komunistického režimu a o odporu proti němu
 199. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních
 200. Sdělení ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dodatku č. 1 k Dohodě mezi ministerstvem financí České republiky a ministerstvem financí Slovenské republiky a Českou národní bankou a Národní bankou Slovenska o provádění některých druhů plateb v devizové oblasti
 201. Sdělení ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky o spolupráci v dopravě a spojích
 202. Sdělení ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky pro oblast zdravotní péče
 203. Sdělení ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky o spolupráci v oblasti vzdělávání
 204. Sdělení ministerstva zahraničních věcí o sjednání Rozhodnutí č. 1/93 (C) Společného výboru Evropského společenství a České republiky a Slovenské republiky o vývozu některých ocelářských výrobků z České republiky do Společenství
-

198

ZÁKON

ze dne 9. července 1993

o protiprávnosti komunistického režimu a o odporu proti němu

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Vědom si povinnosti svobodně zvoleného parlamentu vyrovnat se s komunistickým režimem, Parlament

konstatuje, že Komunistická strana Československa, její vedení i členové jsou odpovědní za způsob vlády v naší zemi v letech 1948 - 1989, a to zejména za programové ničení tradičních hodnot evropské civilizace, za vědomé porušování lidských práv a svobod, za morální a hospodářský úpadek provázený justičními zločiny a terorem proti nositelům odlišných názorů, nahrazením fungujícího tržního hospodářství direktivním řízením, destrukcí tradičních principů vlastnického práva, zneužíváním výchovy, vzdělávání, vědy a kultury k politickým a ideologickým účelům, bezohledným ničením přírody,

a prohlašuje, že ve své další činnosti bude vycházet z tohoto zákona.

§ 1

(1) Komunistický režim a ti, kteří ho aktivně prosazovali,

- a) upíral občanům jakoukoliv možnost svobodného vyjádření politické vůle, nutil je skrývat své názory na situaci ve státě a společnosti a nutil je veřejně vyslovovat svůj souhlas i s tím, co považovali za lež nebo zločin, a to perzekucemi nebo hrozbou perzekucí vůči nim samotným, jejich rodinám a blízkým,
- b) systematicky a trvale porušoval lidská práva, přičemž zvláště závažným způsobem utlačoval některé politické, sociální a náboženské skupiny občanů,
- c) porušoval základní zásady demokratického právního státu, mezinárodní smlouvy i své vlastní zákony a prakticky tím postavil vůli a zájmy komunistické strany a jejích představitelů nad zákon,
- d) používal k perzekuci občanů všech mocenských nástrojů, a to zejména:
 - popravoval, vraždil je a žalářoval je ve věznicích a táborech nucených prací, při vyšetřování a v době žalářování vůči nim používal brutální metody včetně fyzického a psychického mučení a vystavování nelidským útrapám,
 - zbavoval je svévolně majetku a porušoval jejich vlastnická práva,

- znemožňoval jim výkon zaměstnání, povolání nebo funkce a dosažení vyššího nebo odborného vzdělání,
- zabraňoval jim svobodně vycestovat do zahraničí či vrátit se svobodně zpět,
- povolával je k výkonu vojenské služby v Pomocných technických praporech a Technických praporech na neomezenou dobu,
- e) pro dosažení svých cílů neváhal páchat zločiny, umožňoval jejich bezrestné páchání a poskytoval neoprávněné výhody těm, kteří se na zločinech a perzekucích podíleli,
- f) spojil se s cizí mocností a od roku 1968 udržoval uvedený stav pomocí jejích okupačních vojsk.

(2) Za spáchané zločiny a další skutečnosti, uvedené v odstavci 1 jsou plně spoluodpovědní ti, kteří komunistický režim prosazovali jako funkcionáři, organizátoři a podněcovatelé v politické i ideologické oblasti.

§ 2

(1) Zejména pro skutečnosti uvedené v § 1 odst. 1 tohoto zákona byl režim založený na komunistické ideologii, který rozhodoval o řízení státu a osudech občanů v Československu od 25. února 1948 do 17. listopadu 1989, zločinný, nelegitimní a je zavrženíhodný.

(2) Komunistická strana Československa byla organizací zločinnou a zavrženíhodnou obdobně jako další organizace založené na její ideologii, které ve své činnosti směřovaly k potlačování lidských práv a demokratického systému.

§ 3

Odpor občanů proti tomuto režimu, který ať již jednotlivě či ve skupině na základě demokratického přesvědčení politického, náboženského či mravního projevovali odbojem nebo jinou činností nebo vědomě a veřejně vyjadřovali, na území státu i v zahraničí, a to i ve spojení s cizí demokratickou mocností, byl legitimní, spravedlivý, morálně oprávněný a je hodný úcty.

§ 4

Každý, kdo byl komunistickým režimem nespravedlivě postižen a perzekuován a nepodílel se na skutečnostech uvedených v § 1 odst. 1 tohoto zákona, si zaslouží účast a morální zadostiučinění.

§ 5

Do promlčecí doby trestných činů se nezapočítává doba od 25. února 1948 do 29. prosince 1989, pokud z politických důvodů neslučitelných se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby.

§ 6

Soud na návrh zruší či zmírní trest uložený za trestný čin, na který se nevztahuje rehabilitace podle zákona č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, ve znění pozdějších předpisů, prokáže-li se během řízení, že jednání odsouzeného směřovalo k ochraně základních lidských a občanských práv a svobod ne zjevně nepřiměřenými prostředky. Pro účely tohoto řízení a následného odškodnění se přiměřeně použijí ustanovení § 4 a násl. zákona č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci.

§ 7

Státní rehabilitační dluhopisy, vydané občanům, kteří mají nárok na odškodnění podle § 23 odst. 5 zákona č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, jsou splatné do konce roku 1995.

§ 8

Vláda je zmocněna, aby nařízením napravila některé křivdy spáchané na odpůrcích komunistického režimu a na osobách, které byly postiženy jeho perzekucemi, v oblasti sociální, zdravotní a finanční.

§ 9

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1993.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

199

ZÁKON

ze dne 10. července 1993,

kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon České národní rady č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, se mění a doplňuje takto:

1. § 2 včetně nadpisu zní:

„§ 2

Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- tuzemskem území České republiky kromě svobodných celních pásem a svobodných celních skladů,
- zahraničím to území, které není tuzemskem,
- vývozem vybraných výrobků jejich propuštění do režimu vývozu¹⁾ nebo do režimu pasivního zušlechťovacího styku,^{1a)}

d) dovozem vybraných výrobků jejich propuštění do volného oběhu²⁾ nebo do režimu aktivního zušlechťovacího styku v systému navracení,^{2a)}

e) správcem daně příslušný územní finanční orgán (dále jen „finanční orgán“);³⁾ při dovozu vybraných výrobků celní orgán,⁴⁾

f) daňovou povinností skutečná daňová povinnost za zdaňovací období podle § 14 odst. 1 nesnížená o nárok na vrácení daně uplatněný podle § 12 za stejné zdaňovací období,

g) vyskladněním

- fyzické vydání vybraných výrobků plátcem daně (§ 3) z prostor, kde jsou vyráběny nebo skladovány, pro splnění smluvního závazku,⁵⁾
- použití vybraných výrobků pro výrobu výrobků, které nejsou předmětem daně,
- použití vybraných výrobků pro vlastní potřebu plátce daně, příslušníků jeho domácnosti a osob jemu blízkých,⁶⁾ jeho zaměstnanců, členů a spo-

- lečníků a příslušníků jejich domácností a osob jim blízkých,
4. použití vybraných výrobků uvedených v § 35 pro přímou spotřebu nebo fyzické vydání v prostorách, kde jsou tyto vybrané výrobky uskladněny, s výjimkou vyskladnění podle bodů 1 a 7,
 5. použití vybraných výrobků pro účely reklamy,
 6. fyzické vydání vybraných výrobků vyrobených v rámci pěstitelského pálení^{7a)} plátcem daně pěstiteli,^{7b)}
 7. použití vybraných výrobků pro účely, které přímo nesouvisí s podnikatelskou činností.⁸⁾“

Poznámka pod čarou č. 6) se vypouští.

Poznámky pod čarou č. 1), 1a), 2), 2a), 3), 4), 7a) a 7b) znějí:

¹⁾ § 214 a násl. zákona ČNR č. 13/1993 Sb., celní zákon.

^{1a)} § 197 a násl. zákona ČNR č. 13/1993 Sb.

²⁾ § 128 a násl. zákona ČNR č. 13/1993 Sb.

^{2a)} § 163 a násl. zákona ČNR č. 13/1993 Sb.

³⁾ § 1 a 2 zákona ČNR č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění zákona ČNR č. 337/1992 Sb.

⁴⁾ § 3 a násl. zákona ČNR č. 13/1993 Sb.

^{7a)} Vyhláška ministerstva zemědělství a výživy ČR č. 76/1988 Sb., o pěstitelském pálení ovoce.

^{7b)} § 2 odst. 1 vyhlášky č. 76/1988 Sb. “.

2. § 3 odst. 2 zní:

„(2) Plátcí jsou také právnické nebo fyzické osoby, které vyskladní nebo použijí vybrané výrobky osvobozené od daně podle § 8 odst. 1 písm. b), § 23 a 29 pro jiné účely než tam stanovené.“.

3. V § 5 odst. 1 písm. b) se slova „nároku státu na clo“ nahrazují slovy „celního dluhu“.

Poznámka pod čarou č. 9) zní:

⁹⁾ § 238 odst. 2 zákona ČNR č. 13/1993 Sb. “.

4. § 5 odst. 1 písm. c) a d) zní:

„c) u vybraných výrobků osvobozených od daně podle § 8 odst. 1 písm. b), § 23 a 29 dnem vyskladnění nebo dnem použití pro jiné účely než tam stanovené,

d) u vybraných výrobků vyrobených v tuzemsku nebo do tuzemska dovezených, u kterých bylo uplatněno vrácení daně podle § 12 odst. 1. písm. b), dnem vyskladnění nebo dnem použití pro jiné účely než stanovené v § 12 odst. 1 písm. b); ustanovení § 8 odst. 1 písm. b), § 23 a 29 zůstávají nedotčena.“.

5. V § 5 odst. 2 se slova „v § 20 a 26“ nahrazují slovy „v § 20, 26 a 34a“.

6. § 8 odst. 1 písm. a) zní:

„a) dovezené, pokud se na ně vztahuje osvobození od cla,¹⁰⁾ s výjimkou

1. vybraných výrobků pro vzdělávací, vědecké a kulturní účely,^{10a)} pokud nejsou darovány,
2. vybraných výrobků dovážených jako náboženské předměty,^{10b)} pokud nejsou darovány,
3. vybraných výrobků dovážených ve prospěch postižených osob,^{10c)} pokud nejsou darovány,
4. českých vybraných výrobků,^{10d)} které se po vývozu z tuzemska vracejí zpět do tuzemska a jsou propuštěny do volného oběhu,^{10e)}
5. vybraných výrobků osvobozených od cla v rámci všeobecného systému celních preferencí,¹¹⁾
6. vybraných výrobků osvobozených od cla v rámci mezinárodních dohod o celní unii nebo o oblasti volného obchodu,¹²⁾
7. vybraných výrobků osvobozených od cla podle zvláštních předpisů.¹³⁾“.

Poznámky pod čarou č. 10), 10a), 10b), 10c), 10d), 10e) a 12) znějí:

¹⁰⁾ § 191, 205 a 237 zákona ČNR č. 13/1993 Sb.

^{10a)} § 53 a násl. vyhlášky ministerstva financí č. 93/1993 Sb., o osvobození zboží od dovozního cla.

^{10b)} § 122 vyhlášky č. 93/1993 Sb.

^{10c)} § 76 a násl. vyhlášky č. 93/1993 Sb.

^{10d)} § 2 písm. e) zákona ČNR č. 13/1993 Sb.

^{10e)} § 234 a násl. zákona ČNR č. 13/1993 Sb.

¹²⁾ Vládní vyhláška č. 59/1948 Sb., kterou se uvádí v prozatímní platnost Všeobecná dohoda o clech a obchodu ze dne 30. října 1947, ve znění pozdějších předpisů.“.

7. § 8 se doplňuje novým odstavcem 3, který zní:

„(3) Pokud právnická nebo fyzická osoba nakoupí vybrané výrobky osvobozené od daně podle odstavců 1 a 2 za ceny včetně daně, pohlíží se na tyto vybrané výrobky, jako by byly pořízeny za ceny bez daně.“.

8. § 9 včetně poznámky č. 16) pod čarou zní:

„§ 9

Nárok na osvobození od daně, včetně odkazu na ustanovení zákona, podle kterého se tento nárok uplatňuje, je nutno uplatnit písemně nejpozději před vyhotovením dokladu o vyskladnění od tuzemského výrobce nebo při podání písemného celního prohlášení¹⁶⁾ v případě dovozu vybraných výrobků, na které se vztahují ustanovení § 8 odst. 1 písm. b), § 23 nebo § 29.

¹⁶⁾ § 105 zákona ČNR č. 13/1993 Sb. “.

9. V § 10 odst. 1 se slovo „vyskladnění“ nahrazuje slovy „vzniku daňové povinnosti u“.

10. V § 10 odst. 1 písm. b) se slova „odběratele“ nahrazují slovy „kupujícího“.

11. V § 10 odst. 1 písm. c) se slova „nomenklatury celního sazebníku,“ nahrazují slovy „uvedený v tiskopisu daňového přiznání,^{17a)}“.

Poznámka pod čarou č. 17a) zní:

„^{17a)} § 40 odst. 2 zákona ČNR č. 337/1992 Sb.“.

12. V § 10 odst. 2 se slova „orgány celní správy“ nahrazují slovy „celními orgány“ a na konci odstavce se připojuje tato věta: „Při styku s celními orgány je plátce povinen užívat číselný kód vybraných výrobků stanovený zvláštním předpisem.“^{17b)}“.

Poznámka pod čarou č. 17b) zní:

„^{17b)} Vyhláška ministerstva financí č. 92/1993 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení celního zákona.“.

13. V § 10 odst. 3 se slovo „odběrateli“ nahrazuje slovem „kupujícím“.

14. V § 10 odst. 4 se slova „nebo § 8 odst. 2“ nahrazují slovy „, § 23 nebo § 29“.

15. § 10 odst. 5 zní:

„(5) Při dovozu vybraných výrobků plní funkci daňového dokladu podle odstavců 1 a 2 pro účely tohoto zákona písemné celní prohlášení.“¹⁶⁾ Při vývozu vybraných výrobků plní písemné celní prohlášení funkci dokladu prokazujícího nárok na vrácení daně podle § 12 odst. 1 písm. a).“.

16. V § 10 se za odstavec 5 vkládá nový odstavec 6, který zní:

„(6) Plátce je povinen vydat daňový doklad kupujícímu, který kupuje vybrané výrobky uvedené v § 35, pokud o to kupující požádá.“.

17. V § 10 se v dosavadním odstavci 6 slova „bodů 3“ nahrazují slovy „bodů 4“.

Dosavadní odstavce 6 až 8 se označují jako odstavce 7 až 9.

18. V § 11 odst. 1 se slova „z vyskladněných vybraných výrobků“ nahrazují slovy „z vybraných výrobků, u kterých vznikla daňová povinnost podle § 5 odst. 1 písm. a), c), d) a e) a podle § 20, 26 a 34a.“.

19. § 12 odst. 1 zní:

„(1) Plátcům vzniká nárok na vrácení daně dnem

- a) potvrzení celního prohlášení¹⁶⁾ pohraničním celním orgánem o přechodu vybraných výrobků do zahraničí v případě vývozu zdaněných vybraných výrobků v rámci podnikatelské činnosti,⁸⁾
- b) převzetí na sklad plátce zdaněných vybraných výrobků určených pro výrobu vybraných výrobků, které jsou předmětem daně,
- c) převzetí na sklad plátce zdaněných vybraných výrobků nepřevzatých kupujícím a vrácených zpět plátcí,
- d) vypořádání nároků z vad vybraných výrobků, ná-

roků za nedodané vybrané výrobky nebo nároků z nesprávně účtované daně, pokud plátcí úplaty za tyto vybrané výrobky neobdrželi nebo pokud úplaty kupujícím vrátili.“.

20. § 12 odst. 3 a 4 zní:

„(3) Daň se neuplatňuje u prodeje vybraných výrobků osobám jiných států, které požívají výsad a imunit podle mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána.“¹⁸⁾ Prodej vybraných výrobků za ceny bez daně je vázán principem vzájemnosti a uskutečňuje se pouze u specializovaných subjektů, které na základě písemného souhlasu ministerstva financí jsou k prodeji za ceny bez daně oprávněny. Ministerstvo financí po dohodě s ministerstvem zahraničních věcí stanoví vyhláškou podmínky těchto prodejů za ceny bez daně uvedeným osobám jiných států.

(4) Ministerstvo financí na žádost udělí povolení

- a) k zásobování zahraničních leteckých společností vybranými výrobky za ceny bez daně určenými k prodeji na palubách jejich letadel,
- b) k prodeji vybraných výrobků za ceny bez daně v prodejnách typu DUTY/TAX FREE fyzickým osobám při přestupu státních hranic České republiky přes celní přechod, v tranzitním prostoru českých celních letišť a na palubách letadel českých leteckých společností.“.

21. V § 12 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Ministerstvo financí stanoví vyhláškou podmínky prodeje vybraných výrobků za ceny bez daně fyzickým osobám při přestupu státních hranic České republiky přes celní přechod, v tranzitním prostoru českých celních letišť a na palubách letadel zahraničních linek.“.

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 6.

22. V § 13 odst. 2 se slova „povinnost nebo nárok“ nahrazují slovy „povinnost ani nárok“ a slova „do 15. dne“ se nahrazují slovy „do 25. dne“.

23. V § 13 odst. 3 se slova „návrh na celní řízení nebo jiný doklad potvrzující propuštění vybraných výrobků“ nahrazují slovy „písemné celní prohlášení“¹⁶⁾“.

24. V § 13 odst. 4 se za slova „zvýšení daňové povinnosti“ vkládají slova „nebo snížení nároku na vrácení daně“.

25. V § 13 odst. 5 se za slova „snížení daňové povinnosti“ vkládají slova „nebo zvýšení nároku na vrácení daně“.

26. § 14 včetně nadpisu zní:

„§ 14

Zdaňovací období, odvod a splatnost daně, zálohové vrácení daně

(1) Zdaňovacím obdobím je kalendářní měsíc.

(2) Daň se odvádí

- a) jednou částkou za měsíc podle odstavce 4, nebo
- b) zálohovými pevnými částkami podle odstavců 5 až 9.

(3) Měsíční daňovou povinností se rozumí daňová povinnost za bezprostředně předcházející zdaňovací období.

(4) Jednou částkou za měsíc odvádějí daň plátcí, jejichž měsíční daňová povinnost, s výjimkou daňové povinnosti podle § 5 odst. 1 písm. b), nepřesáhne částku 100 000 Kč, nejpozději do 25. dne po skončení zdaňovacího období.

(5) Zálohové pevné částky odvádějí plátcí

- a) jedenkrát za měsíc, pokud jejich měsíční daňová povinnost, s výjimkou daňové povinnosti podle § 5 odst. 1 písm. b), překročí částku 100 000 Kč a nepřesáhne částku 2 000 000 Kč,
- b) denně, pokud jejich měsíční daňová povinnost, s výjimkou daňové povinnosti podle § 5 odst. 1 písm. b), přesáhne částku 2 000 000 Kč.

(6) Zálohovou pevnou částku podle odstavce 5 písm. a), ve výši jedné poloviny rozdílu mezi daňovou povinností bezprostředně předcházejícího zdaňovacího období a nárokem na vrácení daně uplatněným v bezprostředně předcházejícím zdaňovacím období, je plátcé povinen si vypočítat sám.

(7) Výši zálohových pevných částek podle odstavce 5 písm. b) stanoví finanční orgán. Přihlíží přitom k výši a časovému rozložení vzniku daňové povinnosti a k výši nároku na vrácení daně uplatněného podle § 12 odst. 1 písm. a) a b) za bezprostředně předcházející zdaňovací období.

(8) Plátcí, kteří odvádějí zálohovou pevnou částku podle odstavce 5 písm. a), jsou povinni odvést tuto zálohu do 10. dne měsíce následujícího po měsíci, ve kterém daňová povinnost vznikla, a vyrovnat daňovou povinnost za tento měsíc do 25. dne měsíce následujícího po měsíci, ve kterém daňová povinnost vznikla.

(9) Splátkové období začíná u plátců, kteří odvádějí zálohové pevné částky denně, 26. dnem měsíce, ve kterém daňová povinnost vznikla, a končí 25. dnem měsíce následujícího po měsíci, ve kterém daňová povinnost vznikla. Plátcí jsou povinni v poslední den splátkového období místo odvodu zálohové pevné částky vyrovnat daňovou povinnost za měsíc, ve kterém daňová povinnost vznikla.

(10) Daň za zdaňovací období, v němž byl plátcé zaregistrován, odvede plátcé nejpozději do 25. dne po skončení tohoto zdaňovacího období. Byl-li plátcé zaregistrován v jiný než první pracovní den zdaňovacího období, odvede daň za první dvě zdaňovací období vždy do 25. dne po skončení příslušného zdaňovacího období.

(11) Při dovozu vybraných výrobků se daň odvádí ve lhůtě, kterou stanoví celní zákon.¹⁹⁾

(12) Plátcé, jemuž ve zdaňovacím období nevznikne daňová povinnost, s výjimkou daňové povinnosti podle § 5 odst. 1 písm. b), a který za stejné zdaňovací období bude uplatňovat nárok na vrácení daně podle § 12 odst. 1 písm. a), může požádat finanční orgán o zálohu na vrácení daně. Žádost plátcé předkládá do 11. dne zdaňovacího období, do 21. dne zdaňovacího období a do 1. dne zdaňovacího období bezprostředně následujícího, pokud prokázaný nárok na vrácení daně přesáhne ke dni podání žádosti 50 000 Kč. Do každé lhůty uvedené v tomto odstavci může plátcé požádat o zálohu na vrácení daně jen jednou.

(13) Žádost o zálohu na vrácení daně musí být podána písemně a musí být doložena daňovým dokladem podle § 10 odst. 5. Žádost o zálohu na vrácení daně je osvobozena od správních poplatků.

(14) Požádá-li plátcé o zálohu na vrácení daně způsobem uvedeným v odstavcích 12 a 13, finanční orgán požadovanou částku vrátí do 30 dnů od posledního dne lhůty uvedené v odstavci 12.

(15) Poukáže-li finanční orgán zálohu na vrácení daně po lhůtě stanovené v odstavci 14, je povinen zaplatit plátcí úrok z této částky ve výši 140 % diskontní úrokové sazby České národní banky platné první den kalendářního čtvrtletí.“

Poznámka pod čarou č. 19) zní:

„¹⁹⁾ § 270 zákona ČNR č. 13/1993 Sb.“.

27. § 15 odst. 1 zní:

„(1) Plátcí, kteří v tuzemsku vybrané výrobky vyrábějí, nebo kteří v rámci podnikatelské činnosti⁸⁾ vybrané výrobky vyvážejí, nebo kterým vznikne daňová povinnost podle § 5 odst. 1 písm. c) a d), § 20, § 26 písm. d) a § 34a, jsou povinni se registrovat u příslušného finančního orgánu nejpozději do vzniku první daňové povinnosti nebo do vzniku prvního nároku na vrácení daně způsobem, který stanoví zvláštní předpis.¹⁷⁾“.

28. § 16 odst. 1 až 3 zní:

„(1) Pokud plátcí uvedou v daňovém přiznání daňovou povinnost nižší, než je jejich skutečná daňová povinnost, nebo uplatní nárok na vrácení daně vyšší, než je jejich skutečný nárok, stanoví finanční orgán zvýšení daně ve výši 100 % z částky, o kterou plátcí daňovou povinnost snížili, nebo z částky, o kterou plátcí zvýšili nárok na vrácení daně. Zjistí-li tyto skutečnosti plátcí sami a uvědomí-li o tom neprodleně finanční orgán způsobem uvedeným v § 13 odst. 4, stanoví finanční orgán zvýšení daně ve výši 20 % z částky, o kterou plátcí daňovou povinnost snížili, nebo z částky, o kterou plátcí zvýšili nárok na vrácení

daně. Nepředloží-li plátcí daňové přiznání, ačkoliv tak byli povinni učinit, a neodvedou-li zároveň daň ve stanovené lhůtě, pohlíží se na tuto skutečnost stejně, jako kdyby na daňovém přiznání uvedli nulovou daňovou povinnost.

(2) Nebyla-li daň nebo záloha na daň zaplacená včas a ve správné výši, jsou plátcí povinni zaplatit nedoplatek daně a penále ve výši 0,1 % z nedoplatku daně za každý den prodlení. Vráť-li finanční orgán daň proto, že plátcí uplatnili nárok na vrácení daně vyšší, než byl jejich skutečný nárok, jsou plátcí povinni zaplatit částku daně, která jim byla vrácena, a penále ve výši 0,1 % z této částky za každý den ode dne vrácení daně do dne zaplacení penále. Penále ve výši 0,1 % z dlužné částky jsou plátcí povinni zaplatit i v případě, nezaplatí-li včas zvýšení daně podle odstavce 1.

(3) Pokud plátcí nepředloží daňové přiznání včas a přitom odvedou daň ve stanovené lhůtě, finanční orgán jim může uložit pokutu až do výše 10 % z daňové povinnosti za zdaňovací období, jehož se toto daňové přiznání týká.

29. V § 16 odst. 4 se slova „Kčs“ nahrazují slovy „Kč“.

30. V § 16 odst. 7 se slova „zvláštní předpis“ nahrazují slovy „celní zákon“.

Poznámka pod čarou č. 20) zní:

²⁰⁾ Hlava čtrnáctá až šestnáctá zákona ČNR č. 13/1993 Sb.

31. V § 17 se za slovo „daní“ vkládají slova „a poplatků“.

32. § 18 včetně nadpisu zní:

„§ 18

Plátcí

(1) Plátcí jsou také právnické osoby, které nakoupí uhlovodíková paliva a maziva uvedená v § 23 odst. 3.

(2) Plátcí jsou také všechny právnické a fyzické osoby, které získají směsi paliv a maziv, ropné destiláty z primární destilace nebo krakování ropné suroviny, upravené uhlovodíkové produkty získané jako vedlejší produkt při těžbě zemního plynu nebo ropy, zkapalněné plyny nebo stlačené plyny bez daně a použijí je jako pohonnou hmotu.

33. § 20 včetně nadpisu zní:

„§ 20

Vznik daňové povinnosti

Daňová povinnost vzniká také

a) dnem vyskladnění nezdaněných paliv a maziv plátcí uvedenými v § 18 odst. 1 pro jiné subjekty,

b) dnem použití nezdaněných paliv a maziv uvedených v § 18 odst. 2 jako pohonných hmot.

34. V § 22 se slovo „Kčs“ nahrazuje slovem „Kč“ a v prvních dvou odstavcích položky 2710 se za slova „letecké pohonné hmoty“ vkládají slova „(s výjimkou leteckých petrolejů)“.

35. § 23 včetně nadpisu zní:

„§ 23

Osvobození od daně

(1) Od daně jsou osvobozena také paliva a maziva používaná jako pohonná hmota pro mezinárodní leteckou přepravu osob a nákladů.

(2) Od daně je osvobozena také motorová nafta používaná jako pohonná hmota pro mezinárodní vodní přepravu.

(3) Dále jsou od daně osvobozena paliva a maziva vyskladněná od výrobce do státních hmotných rezerv.^{20a)}

Poznámka pod čarou č. 20a) zní:

^{20a)} § 4 zákona č. 97/1993 Sb., o působnosti Správy státních hmotných rezerv.

36. § 24 včetně nadpisu zní:

„§ 24

Plátcí

(1) Plátcí jsou také právnické osoby, které nakoupí líh uvedený v § 29 odst. 1 písm. b).

(2) Plátcí jsou také právnické a fyzické osoby, přechodí-li při výrobě a oběhu lihu stanovené normy ztratí lihu.²¹⁾

Poznámka pod čarou č. 21) zní:

²¹⁾ § 28 vyhlášky federálního ministerstva zemědělství a výživy č. 16/1972 Sb., o hospodaření s lihem, ve znění vyhlášky federálního ministerstva hospodářství č. 66/1991 Sb.

37. V § 25 odst. 3 se slovo „a“ nahrazuje slovem „nebo“.

38. § 25 se doplňuje novým odstavcem 5, který zní:

„(5) Na líh denaturovaný jiným než stanoveným denaturačním prostředkem, s menším přídavkem denaturačního prostředku nebo použitý pro jiný než stanovený účel,^{21a)} se pohlíží jako na líh nedenaturovaný.“

Poznámka pod čarou č. 21a) zní:

„^{21a)} § 6 vyhlášky č. 16/1972 Sb.“.

39. V § 26 se vypouští písmeno a). V písmenu e) se slova „z hmotných rezerv Správy hmotných rezerv“ nahrazují slovy „plátci uvedenými v § 24 odst. 1“.

Dosavadní písmena b) až e) se označují jako písmena a) až d).

40. V § 27 odst. 2 se odkaz na poznámku pod čarou „21“ nahrazuje odkazem „21b“.

Poznámka pod čarou č. 21b) zní:

„^{21b)} § 1 odst. 4 vyhlášky č. 16/1972 Sb.“.

41. V § 28 se slova „Kčs“ nahrazují slovy „Kč“ a u číselného kódu nomenklatury celního sazebníku 2207 se vypouští text „líh syntetický, líh rafinovaný technický, líh rafinovaný zvlášť denaturovaný, líh bezvodý, líh bezvodý zvlášť denaturovaný, líh obecně denaturovaný, úkapy, dokapy 0 Kčs/1 l.a“.

42. § 29 včetně nadpisu zní:

„§ 29

Osvobození od daně

(1) Od daně je také osvobozen

- a) líh podle § 25 odst. 2 písm. a) určený k použití jako materiál vstupující v rámci podnikatelské činnosti⁸⁾ do výrobků při výrobě potravinářských, kosmetických a mydlářských výrobků, éteru etylnatého, octanu etylnatého, léčiv a farmaceutických lučebnin,
- b) líh vyskladněný od výrobce do státních hmotných rezerv,^{20a)}
- c) líh syntetický, líh rafinovaný technický, líh rafinovaný zvlášť denaturovaný, líh bezvodý, líh bezvodý zvlášť denaturovaný, líh obecně denaturovaný, úkapy a dokapy, použitý pro stanovené účely,^{21a)}
- d) líh vyskladněný od výrobce pro zvláštní denaturaci u odběratele.^{21a)}

(2) Od daně jsou dále osvobozeny

- a) ztráty lihu do výše skutečně zjištěných ztrát, nejvýše však do výše stanovených norem ztrát lihu při výrobě a oběhu lihu,²¹⁾
- b) vzorky odebrané správcem daně k výpočtu výroby či zásob lihu,
- c) směsi etanolu uvedené v § 25 odst. 3, pokud jsou produktem výroby výrobků uvedených v odst. 1 písm. a) a pokud nejsou uvedeny pod položkami 2207 a 2208 číselného kódu nomenklatury celního sazebníku.“

43. V § 33 se slova „Kčs“ nahrazují slovy „Kč“.

44. § 34 včetně nadpisu zní:

„§ 34

Plátci

(1) Plátcem daně z vína vyrobeného v tuzemsku není fyzická osoba, která, včetně příslušníků domácnosti a osob blízkých,⁷⁾ nevyrobí celkem více než 500 litrů vína ročně.

(2) Plátci daně z vína jsou také všechny právnické i fyzické osoby, které vyskladní podle § 2 písm. g) bodů 1 a 4 nezdaněné víno nabyté od osob uvedených v odstavci 1. Ustanovení odstavce 1 zůstává nedotčeno.

(3) Právnické nebo fyzické osoby, které vyskladní víno již zdaněné, jsou povinny tuto skutečnost prokázat správci daně, pokud o to správce daně požádá.“

45. Za § 34 se vkládá nový § 34a, který včetně nadpisu zní:

„§ 34a

Vznik daňové povinnosti

Daňová povinnost vzniká také dnem vyskladnění vína plátci uvedenými v § 34 odst. 2.“

46. V § 35 odst. 1 písm. a) se slova „bez ohledu na to, zda jsou dosycována CO₂, s výjimkou tokajských vín“ nahrazují slovy „které mohou být i obohacené lihem“.

47. V § 35 odst. 1 se vypouští písmeno b). Dosavadní písmena c) až e) se označují jako písmena b) až d).

48. V § 35 odst. 2 se na konci připojuje tato věta: „Za révová vína se rovněž považují i révová vína dosycovaná CO₂, která při uzavřeném obsahu dosahují při teplotě 20 °C přetlak menší než 0,3 MPa.“

49. § 35 odst. 3 zní:

„(3) Za šumivá vína se považují i révová vína dosycovaná CO₂, která při uzavřeném obsahu dosahují při teplotě 20 °C přetlak nejméně 0,3 MPa.“

50. V § 37 se slova „Kčs“ nahrazují slovy „Kč“ a u číselného kódu nomenklatury celního sazebníku 2204 se vypouští text „tokajská vína podle § 35 odst. 1 písm. b) 0 Kčs/litr“.

51. V § 37 se u číselného kódu nomenklatury celního sazebníku 2204 slova „§ 35 odst. 1 písm. c)“ nahrazují slovy „§ 35 odst. 1 písm. b) a odst. 3“.

52. V § 37 se u číselného kódu nomenklatury celního sazebníku 2204 vkládá tato položka: „révová vína podle § 35 odst. 1 písm. a) a odst. 2 vyrobená plátcem daně z vlastní produkce hroznů 4,62 Kč/litr“.

53. V § 37 se u číselného kódu nomenklatury celního sazebníku 2205 slova „§ 35 odst. 1 písm. d) a odst. 3“ nahrazují slovy „§ 35 odst. 1 písm. c)“.

54. V § 37 se u číselného kódu nomenklatury celního sazebníku 2206 slova „písm. e)“ nahrazují slovy „písm. d)“.

55. V § 40 se slova „Kčs“ nahrazují slovy „Kč“ a u číselného kódu nomenklatury celního sazebníku 2402 se slovo „na“ nahrazuje slovem „nad“.

56. V § 40 u číselného kódu nomenklatury celního sazebníku 2402 se sazba daně pro cigarety provazcové a cigarety filtrové do 70 mm včetně „0,27 Kčs/kus“ nahrazuje sazbou „0,36 Kč/kus“.

57. V § 40 u číselného kódu nomenklatury celního sazebníku 2402 se sazba daně pro doutníky a cigarilos „0 Kčs/kus“ nahrazuje sazbou „0,46 Kč/kus“.

58. V § 41 odst. 4 se slova „§ 14 odst. 3 a 6“ nahrazují slovy „§ 14 odst. 4 a 7“ a slova „§ 14 odst. 8“ se nahrazují slovy „§ 14 odst. 9“; slovo „Kčs“ se nahrazuje slovem „Kč“.

59. Za § 42 se vkládá nový § 42a, který včetně nadpisu zní:

„§ 42a

Platnost mezinárodních smluv

Obsahuje-li tento zákon nebo právní předpisy

podle něho vydané ustanovení odchylná od mezinárodních smlouv, kterou je Česká republika vázána, platí ustanovení mezinárodní smlouvy.⁴

Čl. II

Zrušují se

1. zákon č. 213/1992 Sb., o spotřebních daních,
2. zákon č. 595/1992 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 213/1992 Sb., o spotřebních daních.

Čl. III

Předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů České republiky vyhlásil úplné znění zákona č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, jak vyplývá ze změn a doplnění provedených tímto zákonem.

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1993.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

200

SDĚLENÍ

ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 26. června 1993 byl v Praze a Bratislavě podepsán Dodatek č. 1 k Dohodě mezi ministerstvem financí České republiky a ministerstvem financí Slovenské republiky a Českou národní bankou a Národní bankou Slovenska o provádění některých druhů plateb v devizové oblasti, podepsané v Praze dne 4. února 1993 a vyhlášené sdělením ministerstva zahraničních věcí dne 25. února 1993 č. 80 Sb.

Dodatek č. 1 vstoupil v platnost na základě svého článku III dnem podpisu a nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení ve Sbírce zákonů.

České znění Dodatku č. 1 se vyhláší současně.

Dodatek č. 1

k Dohodě mezi ministerstvem financí České republiky
a ministerstvem financí Slovenské republiky

a

Českou národní bankou a Národní bankou Slovenska
o provádění některých druhů plateb v devizové oblasti

Ministerstvo financí České republiky a ministerstvo financí Slovenské republiky a Česká národní banka a Národní banka Slovenska se v souladu s článkem VII Dohody mezi ministerstvem financí České republiky a ministerstvem financí Slovenské republiky a Českou národní bankou a Národní bankou Slovenska o provádění některých druhů plateb v devizové oblasti dohodly na uzavření Dodatku č. 1.

Článek I

Dohoda mezi ministerstvem financí České republiky a ministerstvem financí Slovenské republiky a Českou národní bankou a Národní bankou Slovenska o provádění některých druhů plateb v devizové oblasti (dále jen Dohoda) ze dne 4. února 1993 se mění a doplňuje takto:

1. V odkaze pod čarou k článku III písmeno a) Dohody se vypouští druhá věta.

2. V článku III Dohody se za text písmena e) doplňuje:

- „f) výnosy z prodeje nemovitostí na území druhé republiky,
- g) předplatné periodických tiskovin druhé republiky,
- h) úhrady za dodané zboží a služby poskytnuté do 7. února 1993,
- i) úhrady za služby sjednané s cestovními kanceláři druhé republiky do 7. února 1993,
- j) úhrady fyzických osob právnickým osobám za pronájem průmyslového a spotřebního zboží pro osobní užívání, jestliže smlouva o pronájmu byla uzavřena do 7. února 1993 a pokud právnické osoby poskytující tyto služby nemají pobočky zřízené na území druhé republiky,
- k) pojistné fyzických osob u pojišťoven se sídlem na území druhé republiky, jestliže smlouva o pojištění byla uzavřena do 7. února 1993,
- l) splátky půjček z fondu kulturních a sociálních potřeb, které vznikly před 7. únorem 1993,

m) úhrady ve prospěch ministerstva zahraničních věcí jedné republiky z titulu poskytnutí pomoci v případech nehod, nouze nebo tísňe ve třetích státech, ve kterých je zastoupení pouze této republiky, státnímu příslušníkovi druhé republiky,

n) úhrady kupní ceny privatizovaného majetku ve prospěch Fondu národního majetku a Pozemkového fondu druhé republiky v souvislosti s realizací privatizačních projektů.“

3. V článku VI odstavec 1 se za slova „podle článků I až IV“ vkládají slova „a převody podle článku V“.

4. V článku VI odstavec 2 se stávající text nahrazuje tímto textem: „Pokud budou platby podle článků I až IV uskutečněny plátcem z jeho vlastních devizových prostředků ve volně směnitelné měně, bude transfer platby na území druhé republiky proveden v této měně.“

5. V příloze k článku I Dohody písmeno g) se slova „motorových vozidel“ nahrazují slovy „dopravních prostředků“.

6. Text písmena s) uvedený v Příloze k článku I Dohody zní takto: „úhrady prokazatelných výloh spojených se správou a udržováním nemovitostí na území druhé republiky, jakož i k placení běžných úroků a splátek hypotekárních půjček sjednaných v souladu se zákonem, pokud k jejich placení není možno použít výnosy z této nemovitosti“.

Článek II

Dodatek č. 1 se stává nedílnou součástí Dohody.

Článek III

Dodatek č. 1 vstoupí v platnost dnem podpisu a nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení ve Sbírce zákonů.

Dáno v Praze a v Bratislavě dne 26. června 1993 ve dvou vyhotoveních v jazyce českém a jazyce slovenském, přičemž oba texty mají stejnou platnost.

Za ministerstvo financí
České republiky:

Ivan Kočárník v. r.

Za Českou národní banku:

Josef Tošovský v. r.

Za ministerstvo financí
Slovenské republiky:

Július Tóth v. r.

Za Národní banku Slovenska:

Marián Jusko v. r.

201

SDĚLENÍ

ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 23. listopadu 1992 byla v Bratislavě podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky o spolupráci v dopravě a spojích.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 13 dnem 23. listopadu 1992.

České znění Dohody se vyhláší současně.

DOHODA

mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky o spolupráci v dopravě a spojích

Vláda České republiky a vláda Slovenské republiky, dále označeny jako Smluvní strany

vycházejíce z Dohody mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o vytvoření celní unie

se dohodly takto:

Článek 1

Smluvní strany zajistí shodu nebo harmonizaci právní úpravy, pravidel a postupů v dopravě a souvisejících oblastech.

Článek 2

Smluvní strany zajistí vzájemné propojení veřejných dopravních cest na území Smluvních stran, jakož i přístup k nim, pravidla a normy umožňující jejich použití dopravci.

Článek 3

1. Smluvní strany budou spolupracovat a zavazují se vytvořit předpoklady pro kontinuální zabezpečení železničního provozu mezi oběma republikami i mezinárodního provozu včetně funkčnosti provozu existujících systémů a výkonu společných činností v přechodném období.

2. Smluvní strany budou spolupracovat a zavazují se vytvořit předpoklady pro zabezpečení přechodu práv a povinností vyplývajících z členství ČSFR v mezinárodní organizaci OTIF a budou usilovat o převedení členství ČSFR na Českou republiku a Slovenskou republiku. Smluvní strany provedou společné kroky v uplatnění společného požadavku o registraci v OTIF. Současně zmocňují ČSD, aby o tom informovaly Mezinárodní přepravní výbor (CIT). ČSD budou iniciovat převod členství ČSD v mezinárodních organizacích na nástupnické železnice České republiky a Slovenské republiky.

3. V železniční dopravě se Smluvní strany zavazují, počínaje dnem vstupu Dohody v platnost, zajistit přijetí a provádění shodných pravidel v oblastech:

- přepravních a jízdních dokladů,
- stávajících předpisů,
- používání telekomunikačních a informačních sítí,
- mezinárodní přepravy.

Změny budou prováděny koordinovaně ve vzájemné dohodě.

4. Smluvní strany budou při propouštění zásilek dopravovaných po železnici uznávat přepravní listiny jako celní doklad pro přestup zboží přes hranici. Monitorování zásilek přecházejících hranice mezi Smluvními stranami provedou železnice Smluvních stran podle průvodních a přepravních dokladů.

5. Smluvní strany se budou řídit dosavadním Železničním přepravním řádem jako smluvním právem do doby, než bude možné přejít na mezinárodní režim.

6. Smluvní strany se dohodly o:

- použití společných zásad tarifní politiky ve vzájemných přepravách osob a zboží,
- koordinaci vzájemného postupu v tarifní politice vůči třetím stranám,
- tarifních místech obou železnic,
- místech pohraničních přechodových stanic se společnými službami,
- práci společných organizací (KMŽP, ÚZV) pro dělbu tržeb a výsledků z použití vozového parku do konce roku 1993.

7. Smluvní strany se dohodly, že budou iniciovat mezi železnicemi České republiky a Slovenské republiky uzavření „Dohody o spolupráci“ obou železnic ve vzájemně dohodnutých oblastech činností ve smyslu zásad této dohody.

8. Smluvní strany budou spolupracovat při reali-

zaci obchodu naplňováním přeprav. Součástí „Dohody o spolupráci“ obou železnic bude společný postup při směřování zátěžových proudů z dohodnutých mezinárodních přeprav podle zásad a zvyklostí tak, aby nedocházelo k jejich odklánění na dopravní cesty třetího subjektu.

9. Smluvní strany se dohodly koordinovat postup v zahraničí při získávání přeprav a jejich směřování na dopravní cesty České republiky a Slovenské republiky.

10. Smluvní strany se dohodly na spolupráci Železničních vojsk a Železniční policie České republiky a Slovenské republiky.

Článek 4

1. Silniční nákladní doprava mezi Smluvními stranami a tranzit přes území Smluvních stran se provádí bez povolení s výjimkou nadměrných a nadrozměrných přeprav a přeprav nebezpečných nákladů.

2. Hromadná přeprava osob mezi smluvními stranami se provádí bez povolení s výjimkou pravidelné hromadné dopravy osob. Smluvní strana dopravce vydá povolení po odsouhlasení s druhou Smluvní stranou.

3. Silniční nákladní doprava a hromadná přeprava osob mezi dvěma místy ležícími na území druhé Smluvní strany podléhá zvláštnímu povolení ústředního orgánu státní správy dopravy druhé Smluvní strany.

4. Povolení pro mezinárodní silniční dopravu vydaná pro rok 1993 dopravcům třetích států jsou platná pro území obou Smluvních stran.

5. Povolení pro mezinárodní silniční nákladní dopravu vydaná třetími státy pro dopravce obou Smluvních stran budou rozdělena vzájemnou dohodou mezi ústředními orgány státní správy dopravy Smluvních stran.

6. Jednání Smluvních stran s třetími stranami, která vyplývají z platných mezivládních dohod o silniční dopravě, budou prováděna po vzájemné dohodě Smluvních stran.

7. Uzávěrky a objízdky na pozemních komunikacích ovlivňující provoz na komunikacích obou Smluvních stran budou řešeny po vzájemné dohodě.

Článek 5

1. V leteckých službách na území celní unie nebudou mezi Smluvními stranami zaváděna v roce 1993 omezující opatření.

2. V pravidelných leteckých službách ve vztahu ke třetím státům budou Smluvní strany nebo příslušné orgány státní správy koordinovat svoji dopravní politiku a podle svých potřeb mohou určit k provozování mezinárodních pravidelných leteckých služeb mezi svým územím a územím třetího státu dopravce druhé Smluvní strany.

3. Smluvní strany souhlasí s tím, aby mezinárodní pravidelné letecké služby na základě leteckých dohod uzavřených ČSFR se třetími státy vykonával pro obě Smluvní strany letecký dopravce, který je v nich určen nebo je vykonává, a to až do doby uzavření nových leteckých dohod nebo určení jiného dopravce Smluvní strany, nebo dopravce podle odstavce 2.

4. Smluvní strany se zavazují zabezpečit výkon státní správy a letových provozních služeb až do vybudování řízení letového provozu Slovenské republiky. Zúčtování vzniklých nákladů bude upraveno zvláštní dohodou mezi příslušnými orgány státní správy obou republik.

Článek 6

1. Smluvní strany souhlasí s tím, aby jejich orgány a organizace státní správy dopravy uzavřely v případě potřeby další dohody, případně vytvořily společné koordinační skupiny.

2. V souladu s touto dohodou podniky zpracují realizační dohody.

Článek 7

Smluvní strany se dohodly, že provedou společná opatření pro dopravu pošty přes hranice po železnici, silniční dopravou a letecky bez omezujících opatření a podle dohod s poštovními orgány Smluvních stran.

Článek 8

V oblasti spolupráce telekomunikačních, radiokomunikačních a poštových sítí uzavřou dohody věcně příslušná ministerstva České republiky a Slovenské republiky.

Článek 9

Smluvní strany se dohodly, že uplatní všechna nástupnická práva a závazky vyplývající z členství v mezinárodních organizacích a budou společně koordinovat svůj postup k zachování kontinuity po zániku federace a svoji činnost v mezinárodních organizacích a vztahy k třetím státům.

Článek 10

Tato dohoda může být měněna a nebo doplňována jen dohodou obou Smluvních stran.

Článek 11

Sporné otázky, které by vznikly při plnění a výkladu této dohody, budou řešeny jednáním pověřených zástupců Smluvních stran.

Článek 12

1. Smluvní strana může od této dohody odstoupit. Odstoupení nabude platnosti 6 měsíců poté, co druhá Smluvní strana obdržela od odstupující Smluvní strany písemnou výpověď.

2. Platnost těchto bodů této dohody, které jsou podmíněny existencí celní unie, končí dnem ukončení platnosti celní unie. Ostatní body této dohody zůstávají v platnosti až do uzavření nového znění dohody.

Článek 13

Tato dohoda mezi Českou republikou a Slovenskou republikou
V Bratislavě dne 23. listopadu 1992

Za vládu České republiky:
Doc. Ing. Ivan **Kočárník** CSc. v. r.
místopředseda vlády

skou republikou vstoupí v platnost dnem jejího podpisu.

Tato dohoda je vyhotovena ve dvou exemplářích, každý v českém a slovenském jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu Slovenské republiky:
JUDr. Vladimír **Mečiar** v. r.
předseda vlády

202

SDĚLENÍ

ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 29. října 1992 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky pro oblast zdravotní péče.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 10 dnem 1. ledna 1993.

České znění Dohody se vyhláší současně.

DOHODA

mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky pro oblast zdravotní péče

Vláda České republiky a vláda Slovenské republiky v souladu s potřebami společnosti řešit základní otázky zdravotnictví obou států v součinnosti,

řídíce se přitom potřebou zaměřit se především na ochranu a soustavné upevňování a rozvíjení tělesného a duševního zdraví obyvatelstva,

uzavřely tuto dohodu mezi Českou republikou a Slovenskou republikou pro oblast zdravotní péče:

ČÁST PRVNÍ

Předmět Dohody

Dohoda upravuje poskytování zdravotní péče včetně její úhrady občanům České republiky ve Slovenské republice a občanům Slovenské republiky v České republice. Poskytování této péče vychází z platných právních předpisů každé z republik.

Občanu jedné republiky bude poskytnuta zdravotní péče včetně léčiv a prostředků zdravotnické techniky, očkování, nezbytné dopravy nemocných a záchranné služby na území druhé republiky:

- a) je-li občan jedné republiky pojištěncem u zdravotní pojišťovny (nebo jiné instituce, která provádí úhrady zdravotní péče - dále „zdravotní pojišťovna“) na území druhé republiky, podle jejich platných právních předpisů,
- b) na vlastní žádost,
- c) na základě potřeby při náhlém onemocnění či úrazu vzniklém na území druhé republiky,
- d) na základě odůvodněného dožádání odborného pracoviště jedné republiky o poskytnutí speciální zdravotní péče na území druhé republiky (např. kardiologie, transplantace, lázeňská péče, onkologie, neurochirurgie, léčba gama nožem, transplantace kostní dřeně).

ČÁST DRUHÁ

Úhrada zdravotní péče

Článek 1

Zdravotní péči poskytnutou svým pojištěncům v rozsahu zákonného pojištění na území druhé republiky hradí zdravotní pojišťovna, u níž je občan pojištěn (dále jen „příslušná zdravotní pojišťovna“), pokud s takovou úhradou předem vyslovila souhlas. To neplatí, jde-li o zdravotní péči poskytnutou podle článku 3.

Úhrada zdravotní péče se provádí v cenách poskytující strany.

Zdravotnické zařízení vyúčtuje poskytnutou péči příslušné zdravotní pojišťovně.

Úhradu za poskytování zdravotní péče hrazené ze státního rozpočtu, včetně úhrady za poskytování očkovacích látek při očkování, upraví dohoda mezi Ministerstvem zdravotnictví ČR a Ministerstvem zdravotnictví SR.

Článek 2

Zdravotní péči lze poskytnout občanu druhé republiky na základě předem uzavřené dohody se zdravotnickým zařízením i za přímou úhradu.

Článek 3

Nutné a neodkladné léčení při úrazu nebo akutně vzniklém nebo akutně zhoršeném onemocnění na území druhé republiky hradí příslušná zdravotní pojišťovna ve výši pro ni závazných právních norem.

Článek 4

Speciální zdravotní péče na základě dožádání odborného pracoviště (např. kardiochirurgie, transplantace, lázeňská péče, onkologie, neurochirurgie, léčba gama nožem, transplantace kostní dřeně) bude poskytována na základě předloženého závazku k úhradě vysílající zdravotní pojišťovnou. Výše úhrady odpovídá cenám poskytující strany.

Článek 5

Léčiva a prostředky zdravotnické techniky předepsané smluvním zdravotnickým zařízením, ale čerpané na území druhé republiky, hradí zdravotní pojišťovna příslušná k úhradě v rozsahu stanoveném právními předpisy republiky, jejímž je občan pojištěncem, a ve výši odpovídající cenám poskytující strany.

Léčiva a prostředky zdravotnické techniky schválené do 31. 12. 1992 na území jedné republiky se považují za registrované a schválené na území druhé republiky za podmínky, že bude předána do 30. 6. 1993 registrační a schvalovací dokumentace.

Článek 6

Očkování občanů Slovenské republiky trvale žijících na území České republiky bude zajišťováno a hrazeno stejně jako u občanů České republiky. To samé platí pro občany České republiky trvale žijící na území Slovenské republiky.

Očkování při přechodném pobytu na území druhé republiky nebude prováděno, s výjimkou očkování proti vzteklině, proti tetanu při poraněních, proti tuberkulóze u novorozenců a dále s výjimkou občanů přechodně registrovaných ve zdravotnických zařízeních.

Česká republika a Slovenská republika si vzájemně poskytují příslušné odborné informace při ochraně veřejného zdraví a boji proti přenosným nemocem.

Článek 7

Nezbytnou dopravu nemocných při poskytování zdravotní péče na území druhé republiky hradí příslušná zdravotní pojišťovna, jestliže podle vyjádření ošetřujícího lékaře to nezbytně vyžaduje zdravotní stav občana.

V ostatních případech může být doprava uskutečněna za přímou úhradu na základě předem uzavřené dohody občana se zdravotnickým zařízením, které dopravu zajišťuje.

Článek 8

V příhraničních oblastech bude zabezpečena koordinace pozemních a leteckých záchranných služeb.

Bližší podmínky spolupráce při provádění pozemní a letecké záchranné služby mezi oběma republikami, jakož i způsob účtování, stanoví dohoda mezi Ministerstvem zdravotnictví ČR a Ministerstvem zdravotnictví SR.

ČÁST TŘETÍ

Společná a závěrečná ustanovení

Článek 9

Právní vztahy vznikající při realizaci této dohody se řídí právním řádem té republiky, kde k úkonu došlo, pokud obecná úmluva o právních vztazích nestanoví jinak.

Článek 10

Tato dohoda vstoupí v platnost dnem 1. ledna 1993.

Tato dohoda je platná po dobu 5 let. Po uplynutí této doby se prodlužuje o dalších 5 let, pokud ji obě smluvní strany a nebo jedna smluvní strana 3 měsíce před tím nevypoví.

Tato dohoda může být zrušena, měněna a doplňována pouze dohodou smluvních stran.

veních, každé v českém a slovenském jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Dáno v Praze dne 29. října 1992 ve dvou vyhoto-

Za vládu České republiky:
Doc. Ing. Václav **Klaus** CSc. v. r.

Za vládu Slovenské republiky:
JUDr. Vladimír **Mečiar** v. r.

203

SDĚLENÍ

ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 29. října 1992 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky o spolupráci v oblasti vzdělávání.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 4 dnem 1. ledna 1993.

České znění Dohody se vyhláší současně.

DOHODA

mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky o spolupráci v oblasti vzdělávání

Vláda České republiky a vláda Slovenské republiky (dále jen „smluvní strany“),

usilující o rozvoj vzájemné spolupráce v oblasti vzdělávání a vedeny snahou pomáhat studiu na různých stupních škol v druhé republice

se dohodly takto:

Článek 1

Občan jedné republiky, který je žákem základní nebo střední školy nebo studentem obsahově ucelené části vysokoškolského studia, vysokoškolského studia nebo postgraduálního studia na území druhé republiky v den rozdělení České a Slovenské Federativní Republiky na Českou republiku a Slovenskou republiku, bude ve školním roce, ve kterém došlo k rozdělení, studovat za stejných podmínek, jako má občan té republiky, na jejímž území má dlouhodobý nebo trvalý pobyt povolen.

Článek 2

Občanu, který má povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu na území druhé republiky, umožní každá smluvní strana přístup ke vzdělání ve stejném rozsahu a za stejných podmínek, jako má občan té republiky, na jejímž území má dlouhodobý nebo trvalý pobyt povolen.

Každá smluvní strana umožní tomuto občanovi též vzdělávání v mateřském jazyce v rozsahu a za podmínek stanovených mezinárodním právem.

Žák základní školy nebo střední školy má právo při výchově a vzdělávání používat český jazyk nebo slovenský jazyk, mimo vyučovacích předmětů český jazyk a literatura a slovenský jazyk a literatura. Z těchto vyučovacích předmětů se nedostatečné vědomosti žáka základní školy nebo střední školy v průběhu prvních tří let docházky do některé z uvedených škol od povolení k dlouhodobému pobytu nebo trvalému pobytu považují za důvody, pro které nemusí být žák klasifikován.

Článek 3

Každá smluvní strana bude vytvářet co nejpríznivější podmínky pro studium občanů druhé republiky, na které se nevztahuje článek 1 a 2. Stejně podmínky bude vytvářet pro rozvoj dalších forem spolupráce v oblasti vzdělávání. Za tím účelem smluvní strany uzavřou další dohody. První dohoda (protokol) bude uzavřena pro školní rok bezprostředně následující po rozdělení České a Slovenské Federativní Republiky na Českou republiku a Slovenskou republiku.

Článek 4

Tato dohoda vstoupí v platnost dnem 1. ledna 1993.

Článek 5

Tato dohoda se uzavírá na dobu neurčitou. Každá smluvní strana ji může písemně vypovědět. V takovém případě tato dohoda ztrácí platnost uplynutím jednoho roku ode dne doručení této výpovědi.

V Praze 29. října 1992

Za vládu České republiky:
Václav Klaus v. r.

Tato dohoda je vyhotovena ve dvou exempláři, každý v českém a slovenském jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu Slovenské republiky:
Vladimír Mečiar v. r.

204

SDĚLENÍ

ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 28. května 1993 bylo v Bruselu podepsáno Rozhodnutí č. 1/93 (C) Společného výboru Evropského společenství a České republiky a Slovenské republiky o vývozu některých ocelářských výrobků z České republiky do Společenství.

Rozhodnutí vstoupilo v platnost na základě svého článku 7 dnem podpisu s účinností od 1. června 1993.

Do českého překladu a anglického znění Rozhodnutí, jež je rozhodné pro jeho výklad, lze nahlédnout na ministerstvu zahraničních věcí a ministerstvu průmyslu a obchodu.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra ve Vydavatelství a nakladatelství MV ČR, Hybernská 2, 110 00 Praha 1, telefon (02) 22 41 77, fax (02) 235 32 66 - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Tisk:** Tiskárna VN MV ČR, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného a reklamace - SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, fax (02) 53 00 26, změny adres a počtu odebíraných výtisků - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, tel. (02) 683 05 51-8, (683 100 71) l. 154-158, fax (02) 683 19 86 - Vychází podle potřeby - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámených ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 900,- Kč) - Účet pro předplatné: Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011 - Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha č. j. 1173/93 ze dne 9. dubna 1993.

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8 - Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte IČO - právnická osoba; r. č. (bez lomítka) - soukromá osoba. Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41, (24 51 05 14) l. 316, fax (02) 53 00 26; za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 53 38 41, (24 51 05 14) l. 318 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 422 139 62 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95 - Ostrava, Dr. Šmerala 27, telefon (069) 22 63 42 a ve vybraných knihkupectvích.